

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 28305

гр. София, 14.08.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 125 СЪСТАВ, в закрито заседание на четиринадесети август през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЗОРНИЦА АНГ. ЕЗЕКИЕВА

като разгледа докладваното от ЗОРНИЦА АНГ. ЕЗЕКИЕВА Гражданско дело № 20231110110596 по описа за 2023 година

Съдът констатира, че исковата молба отговаря на изискванията на закона и предявените искове са процесуално допустими, като възраженията на ответника Х. П. за недопустимост са неоснователни, тъй като спрямо същия не е предявен иск по чл. 440, ал. 1 ГПК, а обусловен от последния отрицателен установителен иск с правно основание чл. 124, ал. 1 ГПК, като следва да се посочи, че не се твърди и не се иска установяване на солидарност между длъжника по изпълнителното дело и Х. П.. В случая е налице връзка именно между субективни права, тъй като, ако по обуславящия иск по чл. 440, ал. 1 ГПК бъде установено, че процесният имот, върху който е насочено принудително изпълнение, не е принадлежал на длъжника Д. Й., то ищецът се домогва да докаже, че приобретателят Х. П. не е станал собственик на същия, което би било от значение за изхода по обусловения иск по чл. 124, ал. 1 ГПК. Неоснователни са и развитите доводи за недопустимост, поради липса на правен интерес от отрицателен установителен иск и необходимост от предявяването на положителен такъв за собственост. В случая, ищецът е обосновал правния си интерес, като е посочил, че е инициирал нотариално производство за признаване правото му на собственост върху процесния имот чрез обстоятелствена проверка, но в хода на същото било установено, че в КKKP като собственици са вписани ответницата Д. Й. и Й. С., които са се противопоставили и нотариусът е отказал да извърши обстоятелствена проверка, като е приел, че е налице спор за материално право. Следователно, ищецът обосновава правен интерес от предявените искове, тъй като с уважаването на същите би отблъснал чуждите собственически претенции и би отстранил пречките за провеждане на нотариално производството, в хода на което да се установи, че притежава процесния имот. Неоснователен е и направеният от ответницата Д. Й. отвод за недопустимост на иска по чл. 440, ал. 1 ГПК поради липса на правен интерес, тъй като ищецът е навел твърдения, че е придобил процесния имот въз основа на давностно владение, като правото му на собственост е засегнато от провеждано принудително изпълнение върху същия, като в хода на настоящия процес ще бъде установено дали в действителност ищецът притежава защитимо право, засегнато от принудителното изпълнение.

Съдът намира, че е изпълнена процедурата по чл. 131 ГПК, и с оглед направените от страните доказателствени искания и на основание чл.140, ал.1 ГПК, чл.140, ал.3, изр.1 ГПК, вр. чл.146 ГПК,

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ отводите на ответниците за недопустимост на производството по делото.

Съставя проект за доклад по делото.

I. Обстоятелствата, от които произтичат претендираните права и възражения:

Ищецът М. З. Ц. твърди, че е собственик на следните недвижими имоти, придобити въз основа на давностно владение, осъществено в периода от 01.04.2008 г. до 28.02.2023 г. /датата на исковата молба/ и продължаващо към настоящия момент, а именно: недвижим имот, находящ се в гр.София, общ.Столична, обл.София, представляващ **ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор ******* по кадастралната карта и кадастралните регистри одобрени със Заповед РД-18-69/14.12.20 г. на Изпълнителния директор на АГКК, с адрес на поземления имот: *****, с площ от 525 /петстотин двадесет и пет/ кв.м., с трайно предназначение на територията: урбанизирана, с начин на трайно ползване : ниско застрояване /до 10м/, с номер по предходен план ***** , при съседни : ***** , ведно с построените в имота **СГРАДА с идентификатор *****.1** с площ от 49 кв.м. и **СГРАДА с идентификатор *****.2** с площ от 16 кв.м.

Твърди, че описаният имот бил собственост на М.Г., която починала на 01.04.2008 г., от който момент ищецът твърди да е завладял същия, като започнал да се грижи за него и да засажда домати и чушки, тъй като бил съседен на притежаван от него недвижим имот, като владението продължавало и към настоящия момент. Поддържа, че било съставено завещание, съгласно което М.Г. завещава процесния имот на Й. С., но с влязла в сила присъда от 02.06.2015 г., постановена по НОХД № 2609/2013 г. по описа на СРС, НО, 115 състав, било установено, че това завещание е неистинско. Излага твърдения, че, възползвайки се от съставеното в нейна полза завещание, на 21.10.2019 г. Й. С. прехвърлила на ответницата Д. Й. 5/7 идеални части от гореописания недвижим имот, като, за събиране на дълг на последната, върху имота било насочено принудително изпълнение в хода на изпълнително дело № 20218380411491 по описа на ЧСИ М.Б., по молба на ответника Т. Д., в качеството му на взыскател. Поддържа, че на 13.02.2023 г. и 14.02.2023 г., чрез две последователни сделки, Д. Й. прехвърлила на третия ответник Х. П. собствените си 5/7 ид. ч. от процесния имот. Ищецът счита, че Д. Й. никога не е била собственик на процесните идеални части, тъй като и самата й праводателка Й. С. не е притежавала същите, тъй като извършеното в нейна полза завещание било неистинско, а ответникът Х. П., от своя страна, също придобива права от несобственик, поради което и самият той не бил такъв. Ищецът поддържа, че гореописаните обстоятелства смущават правото му на собственост и му пречат да се снабди с нотариален акт за собственост въз основа на обстоятелствена проверка, тъй като нотариус му отказва да извърши такава, поради оспорване на правата върху процесния имот от Й. С. и ответницата Д. Й.. Счита, че има правен интерес да проведе производство по чл. 440, ал. 1 ГПК, в хода на което да установи, че процесните 5/7 ид. ч. от имота не са принадлежали на ответницата Д. Й., в качеството й на длъжник по посоченото изпълнително дело, като на основание чл. 440, ал. 2 ГПК насочва претенцията си и срещу ответника Т. Д., в качеството му на взыскател по изпълнителното производство и необходим другар в настоящия процес. При уважаване на този иск ищецът Ц. намира, че има правен интерес да бъде установено, че ответникът Х. П. не е собственик на 5/7 ид. ч. от процесния имот, тъй като се легитимира с акт за собственост и пречи на ползването на имота, а праводателката му Д. Й. никога не е притежавала същите. Моли за уважаване на предявените иски и претендира разноски.

Ответникът Д. Р. Й. е депозирал отговор на исковата молба в срока по чл. 131 ГПК, с който оспорва иска. Излага подробни доводи за недопустимост на иска по чл. 440, ал. 1 ГПК. Поддържа, че е придобила процесния имот на валидно правно основание – покупко-продажба, обективирана в нот. акт **, том II, рег. № 1***** г., като е действала в качеството си на купувач и на пълномощник на продавача, упълномощена с надлежно нотариално заверено пълномощно с рег. № ***** г. Излага твърдения, че ищецът не е придобил имота по давност, тъй като никога не е владял същия непрекъснато, спокойно, явно, несъмнено и с намерение за своене, а тя е осъществявала фактическа власт върху него от закупуването му, без някой да я смущава. Моли производството да бъде прекратено, респективно – искът да бъде отхвърлен като неоснователен и претендира разноски.

Ответникът Т. В. Д. е депозирал отговор на исковата молба в срока по чл. 131 ГПК, с който оспорва иска. Сочи, че като взыскател по горепосоченото изпълнително дело, за събиране на

свое вземане от Д. Й. е насочил изпълнителни действия върху процесния имот, като собствен на последната. Поддържа, че ищецът не е придобил процесния имот по давност, тъй като не е владял същия в продължение на 10 години непрекъснато, спокойно, явно, несъмнено и с намерение за своеене, като излага подробни правни аргументи в тази насока. Моли искът да бъде отхвърлен и претендира разноски.

Ответникът Х. В. П. е депозирал отговор на исковата молба в срока по чл. 131 ГПК, с който оспорва исковете. Излага подробни доводи за недопустимост на претенциите на ищеца. Оспорва ищцовата страна да притежава право, засегнато от изпълнението, с твърдения, че не е придобил процесния имот въз основа на изтекла придобивна давност, тъй като не е осъществено владение в продължение на 10 години, което да е непрекъснато, несъмнено, явно и необезпокоявано, а евентуалната фактическа власт върху вещта представлявала единствено държане. Излага доводи, че ищецът е манифестирал намерение за своеене на имота и се е позовал на давността едва през 2021 г., когато е инициирал производство по обстоятелствена проверка, след като вече е знаел, че собствеността е придобита от Д. Й.. В тази връзка, навежда съображения, че правото на собственост не се придобива автоматично с изтичане на давностния срок, а е необходимо позоваване на същия от правоимащия, каквото позоваване в случая било направено по-късно, след като имотът вече бил придобит от друго лице. Ответникът твърди, че е придобил процесните идеални части от имота добросъвестно, на годно правно основание, като всички правни и фактически действия, осъществени преди вписване на настоящата искова молба, му били непротивопоставими и ищецът нямал основание да му отнеме собствеността, като развива подробни доводи в тази насока. Моли исковете да бъдат отхвърлени.

II. Правна квалификация на правата, претендирани от ищеца:

Предявен е обуславящ отрицателен установителен иск с правно основание чл. 440, ал. 1 ГПК за признаване за установено между ищеца М. З. Ц., ответникът Т. В. Д. – взыскател по изпълнително дело № 20218380411491 по описа на ЧСИ М.Б., и ответницата Д. Р. Й. – длъжник по същото, че Д. Р. Й. не е собственик на 5/7 ид. ч. от недвижим имот, находящ се в гр.София, общ.Столична, обл.София, представляващ **ПОЗЕМЛЕН ИМОТ с идентификатор ******* по кадастралната карта и кадастралните регистри одобрени със Заповед РД-18-69/14.12.20 г. на Изпълнителния директор на АГКК, с адрес на поземления имот: *****, с площ от 525 /петстотин двадесет и пет/ кв.м., с трайно предназначение на територията: урбанизирана, с начин на трайно ползване : ниско застрояване /до 10м/, с номер по предходен план *****, при съседни : *****, ведно с построените в имота **СГРАДА с идентификатор *****.1** с площ от 49 кв.м. и **СГРАДА с идентификатор *****.2** с площ от 16 кв.м., върху който е насочено принудително изпълнение по посоченото изпълнително дело № 20218380411491 по описа на ЧСИ М.Б., като придобити от неособственик, **обективно кумулативно съединен** с обусловен отрицателен установителен иск с правно основание чл. 124, ал. 1 ГПК за признаване за установено между ищеца М. З. Ц. и ответника Х. В. П., че последният не е собственик на 5/7 ид. ч. от горепосочения недвижим имот, като придобити от неособственик.

III. Обстоятелства, които не се нуждаят от доказване:

Съдът намира, че безспорни и ненуждаещи се от доказване са обстоятелствата, че е било съставено завещание, съгласно което М.Г. завещава процесния имот на Й. С.; че М.Г. е починала на 01.04.2008 г.; че Й. С. е прехвърлила на ответницата Д. Й. 5/7 идеални части от спорния недвижим имот, като за събиране на дълг на последната върху имота било насочено принудително изпълнение в хода на изпълнително дело № 20218380411491 по описа на ЧСИ М.Б., по молба на ответника Т. Д., в качеството му на взыскател; че на 13.02.2023 г. и 14.02.2023 г., чрез две последователни сделки, Д. Й. прехвърлила на ответника Х. П. 5/7 ид. ч. от процесния имот.

На основание чл.300 ГПК, влязлата в сила присъда е задължителна за гражданския съд, разглеждащ последиците от деянието, за следните обстоятелства: дали деянието е извършено, неговата противоправност, както и за виновността на дееца, което, в частност означава, че с влязла в сила на 12.5.2017г. присъда е установено по задължителен по посочения смисъл за гражданския съд, че Й. С. е извършила престъпление по чл.309,ал.1, вр.чл.20,ал.2,вр.ал.1 НК, като за времето от 7.4.2011г.-5.12.2011г., в съучастие като съизвършител с други две лица, представила на 5.12.2011г. саморъчно завещание, на което е придаден вид, че изхожда от М.Г. пред нотариус, за да докаже, че

е собственик на имота.

IV. Разпределяне на доказателствената тежест за подлежащите на доказване факти:

1. Предварителни въпроси:

Доказателствената тежест за установяването на принадлежността на правото на собственост по иск, предявен по реда на чл. 440, ал. 1 ГПК, се определя по правилото на чл. 154, ал. 1 ГПК. Ако ищецът основава интереса си от търсената с иска защита на твърдение, че е собственик на вещта, той следва да проведе пълно и главно доказване на правото си на собственост. Ако ответниците твърдят, че собственик на вещта е длъжникът по изпълнението, следва да докажат правата на длъжника, които изключват правото на ищеца. В посочения смисъл е и **Решение № 96 от 23.07.2013 г. на ВКС по т. д. № 1076/2011 г., I т. о., ТК.**

2. УКАЗАНИЯ до страните, с оглед изложеното по – горе:

УКАЗВА на ищеца, че в негова доказателствена тежест е да докаже по делото пълно и главно, че е собственик, а именно: че считано от 01.04.2008 г. явно, спокойно, непрекъснато и несмущавано е осъществявал фактическа власт върху процесните имоти, както и интересът си от предявяване на исовете – че правото му на собственост, придобито с изтичане на срока на давностно владение, е смутено от правни или фактически действия на ответниците, които го застрашават и налагат воденето на делото, в това число и че върху имота е насочено принудително изпълнение.

УКАЗВА на ответниците, че в тяхна тежест е да докажат по делото пълно и главно правоизключващите си възражения, респ. – че са придобили права върху процесните имоти, които изключват правата на ищеца или са противопоставими на последните.

УКАЗВА на ответника Х. П., че носи тежестта да установи пълно и главно твърденията си, че процесните идеални части от имота добросъвестно, на годно правно основание.

V. По доказателствата:

ПРИЕМА приложените към исковата молба и отговорите на исковата молба писмени документи като писмени доказателства по делото.

ДОПУСКА събиране на гласни доказателства по искане на ищеца чрез разпит на един свидетел при режим на довеждане – за твърдението за установяване на давностно владение, спорно по делото, и за твърдението му, че същото не е обезпокоявано.

ОТЛАГА произнасянето си по искането за допускане на още двама свидетели, на основание чл.159,ал.2 ГПК, до разпита на допуснатите.

ДОПУСКА събиране на гласни доказателства по искане на ответника Д. Й. чрез разпит на един свидетел при режим на довеждане – за твърдението й за предаване на имота, и за владението на същия, като **ОТЛАГА** произнасянето си по искането за допускане на още двама свидетели, на основание чл.159,ал.2 ГПК, до разпита на допуснатите.

ДОПУСКА събиране на гласни доказателства по искане на ответника Х. П. чрез разпит на един свидетел при режим на довеждане, за доказване на отрицателния факт, че ищецът не е осъществявал владение върху имота.

УКАЗВА на страните да доведат свидетелите в първото о.с.з.

ДА СЕ ИЗИСКА на основание чл. 186 ГПК заверен препис от Присъда от 02.06.2015 г., постановена по НОХД № 2609/2013 г. по описа на СРС, НО, 115 състав, от Решение от 12.05.2017 г., постановено по ВНОХД № 2411/2016 г. по описа на СГС.

ОТХВЪРЛЯ искането на Д. Й. за прилагане на копие от изпълнително дело № 20218380411491 по описа на ЧСИ М.Б. – по твърдения на страните, Й. е страна по изпълнителното дело, поради което и съдействие от съда не й е необходимо.

УКАЗВА на Й. в десетдневен срок от получаване на препис от определението да представи по делото относимите към правния спор документи от изпълнителното производство, в противен случай представянето им на по –късен етап ще се приеме за преклудирано от съда.

ДА СЕ ИЗДАДАТ на ищеца и на ответника Х. В. П. съдебни удостоверения съгласно

вторите им доказателствени искания от направените доказателствени искания в исковата молба, респективно – в отговора.

УКАЗВА на ответника Х. В. П. , във връзка с искането по чл. 186 ГПК, в едноседмичен срок от получаване на препис от определението, да посочи относимостта на съдебните актове към настоящия спор, в противен случай искането ще бъде оставено без уважение от съда.

НА ОСНОВАНИЕ чл. 145, ал. 3 ГПК приканва страните към спогодба като им указва, че съгласно чл. 78, ал. 9 ГПК при приключване на делото със спогодба половината от внесената държавна такса се връща на ищеца, като направените разноски си остават за страните, както са ги направили, ако не е уговорено друго и спорът ще се разреши в по-кратки срокове.

Съдът уведомява страните, че за намиране на решение на спора си могат да използват и процедура по медиация. Така те спестяват време, усилия и средства – отпада нуждата от събиране на доказателства, а при постигане на спогодба, ищецът може да поиска да му бъде възстановена половината от внесената държавна такса – чл. 78, ал. 9 ГПК.

Ако страните желаят да използват медиация, те могат да се обърнат към център по медиация или медиатор от Единния регистър на медиаторите, който може да бъде видян на електронен адрес: <http://www.justice.government.bg>). Медиацията е платена услуга.

Към Софийски районен съд работи Програма „Спогодби”, която предлага безплатно провеждане на процедура по медиация, от която страните също могат да се възползват.

Повече информация за Програма „Спогодби” можете да получите всеки работен ден от 9:00 до 17:00 часа от Лъчезар Насвади на тел. 8955423 и ел. адрес mkdve2@abv.bg, а след 01.03.2010 г. и в Центъра за спогодби и медиация, който се намира в гр. София, бул. „Патриарх Евтимий” No. 2, ст. 7.

ПРЕПИС от отговорите на ответниците да се връчи на ищеца, който може да изрази становище и да ангажира доказателства във връзка с него в първото по делото съдебно заседание.

НА ОСНОВАНИЕ чл. 146, вр. чл. 140, ал. 3 ГПК, на страните да се връчи препис от настоящото определение за насрочване, ведно с проекта за доклад по делото, като те могат да вземат становище по него и дадените със същия указания, най-късно в първото по делото съдебно заседание.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 5.10. 2023 г., от 13,40 ч., за която дата и час да се призват страните с посочените по – горе преписи.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____